

BIBELENS SKABELSESMYTE

I Begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Øde og tom flød jorden om i et kaos af mørke vand. Men Guds ånd svævede over vandene og rugede på en drøm. Da tiden var inde, lod Gud sin drøm fødes til ord og sagde: "Der skal blive Lys!"

I begyndelsen var der ingenting. Ingen sol, ingen jord og intet levende, hverken planter, dyr eller mennesker.

Da sagde Gud: "Der skal være lys!" Og straks blev der lys, og Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Det skete den første dag.

Men der flød vand overalt. Gud skabte derfor en hvælving, der skilte vandet, og hvælvingen kaldte han himmel. Under himlen samlede han vandet til et stort hav. Det tørre land, der nu kom til syne, kaldte han jord.

Da sagde Gud: "Jorden skal være grøn. Der skal være planter, der kan sætte frø og gro. Der skal være frugttræer med alle slags dejlige frugter, der er gode at spise." Da Gud havde talt, begyndte det at spire frem med planter overalt. Jorden blev grøn, og den blev fyldt med blomster og træer.

De næste dage satte Gud solen og månen og alle stjernerne på himlen. Solen skulle lyse om dagen, og månen og stjernerne om natten. Gud så ud over havet og op mod himlen, og han sagde: "Vandet skal vrimle med fisk og store havdyr, og luften skal fyldes med fugle af alle slags." Og straks var der en vrimmel af fisk og fugle. Gud velsignede dem og sagde: "I skal blive uendelig mange og fylde havet og luften med liv."

Gud så ud over jorden, der var grøn af planter og træer, og han sagde: "Der skal være alle slags levende væsener på jorden, både kvæg, krybdyr og vilde dyr." Straks begyndte det at vrimle med dyr på jorden: Okser, slanger, løver og elefanter. Gud så på det alt sammen og syntes, at det var godt.

Den sjette dag sagde Gud: "Jeg vil skabe mennesker, der ligner mig. De skal herske over havets fisk og himlens fugle og alle dyr på jorden." Og Gud skabte to mennesker, en mand og en kvinde. Han velsignede dem og sagde: "Bliv så mange, at I fylder hele jorden. I skal herske over havets fisk, himlens fugle og alle dyr. Nu giver jeg jer alle planter på jorden. Dem skal I have til føde. Også dyrene skal leve af de grønne planter." Og det skete, som Gud sagde.

Sådan blev himlen og jorden og alting til. Den syvende dag gjorde Gud til helligdag. Da hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført, da han skabte.

Syndefaldet

I Edens Have levede også slangen, og den var det snedigste af alle vilde dyr. En dag spurgte den Eva: "Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af alle frugter i haven?" Eva så på slangen og sagde: "Vi må spise al den frugt, vi vil. Kun træet til kundskab om godt og ondt må vi ikke røre. Hvis vi spiser af det, skal vi dø" Da sagde slangen: "Selvfølgelig skal I ikke dø. Men Gud véd, at den dag I spiser af det, kan I se på en anden måde, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt."

Eva så på træet og lagde mærke til, at det var fyldt med frugter, der så saftige og indbydende ud. Måske havde slangen ret, måske blev de lige så kloge som Gud, hvis de spiste af det. Hun kunne ikke slippe tanken og plukkede en af frugterne og spiste af den. Så gav hun den til Adam, som stod ved siden af hende, og han spiste også. Da så de pludselig, at de var nøgne. I en fart syede de nogle figenblade sammen og bandt dem om livet.

Ved aftenstid hørte de Gud gå rundt i haven. De gemte sig mellem træerne. Men Gud kaldte på dem og sagde: "Adam, hvor er du?" Adam kom frem og sagde: "Jeg hørte dig i haven og blev bange, fordi jeg er nøgen, og så gemte jeg mig." Gud spurgte: "Hvem har fortalt dig, at du nøgen? Har du spist af det træ, jeg forbød dig at spise af?" Adam svarede: "Kvinden, som du skabte til mig, gav mig en frugt fra træet, og så spiste jeg den." Gud vendte sig nu mod Eva og sagde: "Hvad er det, du har gjort?" Og hun svarede: "Det var slangen, der fik mig til at gøre det."

Da sagde Gud til slangen: "Fordi du har gjort dette, skal du være forbandet blandt alle dyr. Du skal krybe hen over jorden på din bug alle dine dage." Til Eva sagde han: "Fordi du spiste af det træ, som jeg forbød jer at spise af, skal du føde dine børn med smerte." Og til Adam sagde han: "Du skal skaffe dig føden ved hårdt og slidsomt arbejde." Og Gud sluttede med at sige: "Sådan skal I leve, indtil I vender tilbage til den jord, I er kommet af."

Og Gud lavede skindtøj til Adam og Eva og gav dem det på. Så jog han dem ud af Edens Have, og han satte keruber med lynende flammesværd til at vogte vejen til livets træ.

Fra Bibelen i ord og billeder af Bodil Busk Sørensen